

Já ti ho navrátím,³⁾
 ale ne živého,
 zabolí tě srdce,⁴⁾
 pohlídna na něho.⁵⁾

1) Měla sem galána,
 měla sem ho ráda,
 vzala mně ho voda,
 teča do Dunaja.

2) vyhoď.

3) Já ti ho vyhodím.

4) budeš naříkati.

5) Co bych naříkala
 o synka mrtvého;
 dy si možu vybrat
 z tisíce jednoho.

252. *Jiné čtení a pěnění*

Z Budějcka od Konice

Já sem jednó do-ma ne-byl, sta-la se mně škoda, měl jsem pannu na-mlu-ve-nó, vza-la mně ju vo-da.

Já jsem jednó doma nebyl,
 stala se mně škoda,
 měl sem pannu namluvenó,
 vzala mně ju voda.

Půjdu, půjdu do kláštera,
 budu prosit Boha,
 aby mně jí navrátila
 ta studená voda.

Vodo, voděnko studená,
 navrať mně mó miló,
 ešli mně jí nenavrátíš,
 namluvím si jinó.

253. *Podobná*

Od Příbora

Ku-li se to ja-bko, ku-li po u - li - ci; kaj stě se po-dě-li, kaj stě se po-dě-li, mo-ji mi-lo - vni-ci?

Kuli se to jabko,
 kuli po ulici,
 [: kaj stě se poděli, :]
 moji milovnici?

Půjdu do kostela,
 budu prosit Boha,
 aby mi ho dala
 ta dunajská voda.

Skoč, děvucho, dolů
 s břeha vysokeho,
 vytrhni meč ostrý
 ze srdečka meho.

Něbyla sem doma,
 potkala mne škoda,
 měla sem mileho,
 vzala mi ho voda.

Ona mi ho dala,
 ale ni živého.
 Na prostřed srdečka
 mečem prohnateho.

Ona ho vyjala,
 do svojeho řala,
 a to pro synečka,
 že ho milovala.

254.

Od Slavkova

Měla sem synečka,
 bylo mu Martinek,
 vzala mně ho voda,
 když kvetl barvínek.

Zastav se, voděnko,
 na slavkovských polích,
 vyhoď mně Martinka
 na zelený trávník.

Já se nezastavím,
 já jsu voda prudká,
 co jednó zachvátím,
 více nenavrátím.

119. TŘI DCERY

255.

Od Příbora

Měl-tě ta - tí-ček tři dce - ry, měl-tě ta - tí-ček tři dce - ry, vše - cky na vy - daj by - ly.